

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De subjecto Baptismi, Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

- XII. Coopertio dicti verticis jam uncti cum veste candida.
- XIII. Porrectio cerei accensi ipsi jam uncto, & sic cooperto.
- XIV. Hæc debent fieri in Ecclesia.
- XV. Sacerdos debet esse vestitus Superpellicio, & Stola.

3. Porro, citra contemptum, & grave scandalum, unam, vel alteram rem ex his leuem omittere, non esset, nisi veniale; omnes, vel gravem aliquam, mortale profectò esset, licet benignius loquatur Posslevinus, quem refert, & non rejicit Medulla Theologica. a

a Medul.

Theol. de

Bapt. dub.

5. nu. 5.

b Supr. c. 1.

5. 2. nu. 2.

c Infra. c. 4.

5. 1. nu. 2.

d Suar. de

bapt. d. 31.

sec. 2.

e Quina-

na. de

bapt. sing.

15. Castro.

l. mox ci-

tando nu.

16.

f Clemen.

x. de Bapt.

12.

g Quina-

na. de

Bapt. sing.

21.

h Med.

Theol. de

Bapt. c. 1.

l. ubi. 5. n. 6

Bonac. Co-

mnick.

4. Diximus autem supra b uti aqua naturali, sed non benedicta, non esse mortale ex probabili sententia, omittit autem Patri- b num esse mortale dicemus, paulò e post quan- do baptismus confertur solemniter extra arti- culum mortis.

5. Sed quid de loco? Respondeo. Qui sine necessitate aliquem baptizat extra Ecclesiam, domi v. g. vel etiam in Oratorio privato, peccat mortaliter quia res e gravis e.

6. Non te prætereant tamen, in jure f con- cedi, ut Liberi Regum, vel Principum bapti- zentur in domo privata, sed intellige ex Sua- rio l. c. in privato Oratorio, & cum solemnita- tibus consuetis.

7. Sed quis censendus erit Filius Principis? Respondet Suarez citatus his verbis. Glos- sa latè disputat quisnam nomine Principis comprehendatur, & adductis variis juribus concludit, illa voce plus videri significari, quam nomine Ducis, vel Marchionis. Quod videtur verum, quando hi non sunt supremi, sed sub Regibus constituti. Solum igitur videntur posse uti hoc Privilegio Reges, vel alii supremi Potestate, qui ferè Regibus a quiparantur. Hæc Suarez. Glossa autem ibidem addit, Regis, vel Principis Filios, & Nepotes, quo pacto intelligerentur omnes descendentes per lineam rectam, qui nomine Liberos veniunt. Nunquid ergo in infinitum? Nequaquam puto, sed solum, denec Regia Majestas, Regiusque decore in Nepotibus confer- varur. Sic enim ex intentione Legislatoris interpretari Privilegium hoc omnino debemus. Lege g Quintanadvennas, qui adhuc benignus loquitur, cujus tamen benignitatem sequi nolo. Denique nota non esse, probabi-

Tamburinus de Sacramentis.

liter, h reperendas prædictas cærimonias, si Henric. fortè Baptismus solemniter celebratus com- apud Ca- prehensatur fuisse nullus: sicuti etiam su- stropal. præ diximus, non esse eas iterandas, si quan- mox ci- do quis sub conditione est rebaptizandus, tandum. tunc enim satis, superque erit, ipsam so- i Castro. lam substantiam Baptismi, etiam secretis de Bapt. sine, repetere, esto Castropalaus i pu- diss. unic. ter, in priore casu ex prædictis esse repe- p. 12. n. 23. tendas. 24.

Quod si ob necessitatem Domi, sine dictis k Castrop. solemnitatibus fuit Baptisma collatum, o- l. c. n. 21. portere eas in Ecclesia suppleri, docet cum l Quintana- multis k Castropalaus, sed sub qua culpa, nald. de non explicat. Quintanadvennas tamen alios bapt. sing. citans, dicit, hanc esse culpam mortalem, ni- 18. nu. 4. si fortè aliquod in iis supplendis, scanda- citans So- lum, vel grave damnum timeretur. Inve- tum, Vi- nio nihilominus aliquos m dicentes, præ- gherium. cito contemptu, esse tantum veniale, illas non Zambran. supplere. m Caet. apud

CAPUT III.

De subjecto Baptismi.

Quæ hic ad praxim faciunt, tria sunt o- minio. Primum pertinet ad Infan- tes, qui nascuntur à Fidelibus. Secun- dum, ad Infantes, qui nascuntur ab Infide- libus. Tertium ad adultos rationis Compo- tes. Amentes à nativitate inter Infantes con- numera, n ac propterea more Infantium bap- ptizandos.

§. I.

De Baptismo Infantium, qui nascuntur à Fidelibus.

1. H I statim sunt baptizandi. Et quamvis nullum videatur adesse præceptum, quo teneantur Parentes, vel curam Infantium habentes, eos statim baptizare, quando nul- lum apparet periculum decedendi sine Ba- ptismo, tamen ex receptissima, gravique Ec- clesie consuetudine, sub mortali obligantur non valde differre.

2. Sed quantum est hoc valde? Respon- deo. Bonacina o putat dilationem trium, vel quinque, vel plurium dierum non esse mor- tale, additque in hunc modum. Immo abso- lutè rign. Vasq

D

o Bonac. d. 2. de bapt. q. 2. p. 2. n. 6. citans Val. Hen- rign. Vasq

Huy- de r. d. 10 5.

m. 9 de Ba. no. d. 4.

strop. p. d. 12.

g Quina- na. de Bapt. sing. 21.

h Med.

Theol. de

Bapt. c. 1.

l. ubi. 5. n. 6

Bonac. Co-

mnick.

Jurè Baptismum differre posse, nonnulli do- cent, dum rationabilis causa subest: nec im- minet mortis periculum *ut hic semper* suppo- nimus, nec fortè in ea Diœcesi ad sit peculiare præceptum.

à Ochag. qu. 18. b Bar. Led. diff. 14. quem se- quitur Le- and. de bapt. q. 14. c Pet. Led. c. 7. de bap. d S. Th. qu. 66. art. 15. ad 4. ibi in commen- tarios. Suar. de Sacra. d. 23. sec. 3. Castrop. de bap. d. un. p. 9. à nu. 14. G. Hur- tad. de bap. d. 2. diff. 6. e Supra c. 1 §. 5. à n. 33 f Lib. 1. in Decal. c. 3. §. 7. V. Ba- ptismus.

Ochagavia a differri posse ait, ad arbitri- um prudentis, cum non sit definitum ab Ec- clesia, quo die sit conferendus: cavendum tamen esse, ne nimium sine causa differa- tur.

Bartholomæus b de Ledesma ait, posse dif- ferri in diem octavum, immo usque ad deci- mum, vel duodecimum. Petrus de Ledesma c censet quindecim, aut viginti dies differre ef- se nimis, atque adeo mortale, sine urgenti d causa.

Ex his placitis elige tibi, quod probabilius in circumstantiis, in quibus casus occurrerit, apparebit.

3. Ad subjectum Baptismi pertinet, an Multi validè, & licitè simul, id est, per unicam formam, (posito, quod singuli abluuntur) bap- tizentur, vel unus à multis: sed quia hi sunt casus rarè praxis, videantur apud d Docto- res: nobis sufficiant, quæ de his diximus e su- pra.

Præterea, qua ratione sint baptizandi, quando duo Gemelli ita juncti nascuntur; ut non appareat, sitne una, an duæ personæ, vel quando non apparet, vitamne habeat proles, an sit monstrum, alibi f diximus,

§. II.

De Baptismo Infantium, natorum ab Infidelibus.

1. Regula generalis. Licet nequeant, utro- que parente refragante, Infantes Infi- delium baptizari, ut mox dicemus num. 8. bap- tizari tamen possunt, altero ex parentibus consentiente, etiam si hæc sit Mater. Debet tamen tunc puer tradi curæ Parentis consen- tientis.

Hæc regula colligitur ex jure g & fulcitur ratione, quia Religionis, & Filii bonum præ- ferenda sunt Juri, quo Pater potitur in Fili- um. Et certè Gregor. XIII. ut refert Valentia h decrevit aliquid fortasse difficilius, id est, ut baptizaretur Puer, quem Avus paternus volebat baptizari, invita Matre Judæa.

g C. 2. de conver. Infidel. h Val. d. 4. qu. 3 p. 3. vers. Quarto dico.

2. Hinc primo possunt baptizari Infan- tes, qui longissimè ab sunt à parentibus Infi- delibus, & amplius ad eos transmitti non pos- sunt. Ita i Scotus, & k Caetanus.

3. Hinc Secundo, non licet baptizare In- fantes in vitis Tutoribus Infidelibus, quando illi sunt parentibus orbati, quia ex jure natu- rali Tutores succedunt Patri, quando eos Pa- ter constituit, sicuti eidem Patri, ex eodem Ju- re succedit Avus.

4. Quando autem Tutores Jure civili sunt constituti, iidemque subjecti sunt Prin- cipi Christiano, possunt prædicti Infantes baptizari, etiam Tutoribus hujusmodi in vi- tis, quia tunc Princeps potest privare potesta- te illos Tutores, eamque sibi assumere, vel alteri Tutori Christiano dare, & consequen- ter Infantem baptizare. Curare tamen tunc Princeps debet, ut puer ab Infidelibus sepa- retur, ne periculum subeat deserendi fidem, ut notat l Hurtadus.

5. Hinc Tertio, Infantes Filii Hæretico- rum m possunt, in vitis parentibus, baptizari, quia eorum parentes, utpote per Baptismum subditi Ecclesiæ, possunt cogi ad servanda om- nia præcepta Naturalia, Divina, & Ecce- siastica, quare cogi possunt ad servandum præceptum hoc de Baptismo: Si tamen ad sit periculum subversionis, debebunt ab illis a- veli Filii.

6. Si unus tantum ex dictis Hæreticis parentibus sit baptizatus, idem dic, quia in hoc satis est, si alteruter ex parentibus sit sub- ditus Ecclesiæ, positque ab illa cogi.

7. Sed quid agendum, si ejusmodi Infans non possit à parentibus Hæreticis separari?

Respondit Suarez n tunc non esse bap- tizandum, ne scilicet grave damnum potius Infans suscipiat à parentum consortio, quam emolumentum à Baptismo. At Layman o pu- rat baptizandum esse, quia dictum pericu- lum incertum est: nam fortasse puer morietur ante usum rationis; & quando erit ætate grandior, facilius revocabitur ab infidelitate, cum primum sciet se Sacro Baptismate con- signatum. Utriusque probabiliter ratiocina- ri, merito pronunciat p Leander.

8. Hinc Quarto, Infantes parentum Infi- delium, qui parentes sui juris sint, nec ullo modo subjecti Principibus Christianis, non possunt, parentibus utrisque in vitis, baptiza- ri. Ita

i Scotus in 4. dist. 5. q. un. art. 10. k Caet. 3. p. qu. 68. art. 10. l G. Hur- tad. l. mox citandus. m G. Hur- tad. d. 3. de Bap. diff. 4. Castrop. de Bap. d. un. p. 5. n. 9. n Suar. apud Ca- str. mox citandus. o Laym. quem ci- tat. sequi- turque Cast. de Bap. d. un. p. 9. nu. 10 p Leand. d. c. Bap. d. 5. qu. 8. r. Ita

a *Suar. de Sac. d. 2 §. 3. in- itio.* *G. Hur- tad. de Bap. d. 3. diff. 4. in- itio.* *C. Majo- res de Bap. C. Ludau. eodem.* *G. Hur- tad. de Bap. d. 4. V. observan- dam, ci- tans Vasq. C. Co- ninck. d. Castrop. d. un. de Bap. p. 6. n. 16.* *e Durand. C. Vasq. quos cit. G. Hur- tad. l. c. diff. 5.*

ii. Ita Suarez a dicens nullum Theologum se invenisse, qui contrarium doceret, cujus dicti ratio illa nobis sufficiat, quod nunquam id consuevit fieri ab Ecclesia, immò in Sacris Canonibus prohibuit, ne, parentibus invitis, baptizarentur Infantes Infidelium, solum civiliter subsectorum Ecclesie.

9. Excipio, e si quando infans praevidetur moriturus, tunc enim non est morale periculum, quod parentes eum revocent à fide, nec aliud sequitur incommodum, si cautè, ut supponimus, Baptismus ipsi, parentibus nolentibus, conferatur. Addit autem Castropad. laus, d in extrema vicinæ mortis necessitate, etiam si timeas à Patre aegre id ferendum, & Filium Sacrilegiis, & falsitatis, si fortè viderit, contaminandum, adhuc posse te, illum baptizare; nam si poteris, illum separabis à Patre, si non poteris, ipsi Patri imputabuntur ea sacrilegia, non tibi, qui ab illa necessitate Baptismatis excusaris.

10. Dixi autem modo (nullo modo sub- jecti) & Sacri Canones dixerunt, (solum civiliter subsectorum Ecclesie.) Nam, si parentes sunt Mancipia, seu verè servi Christianorum, potest Dominus baptizare eorum infantes Filios, invitis parentibus, siquidem servi magis sub cura Domini sunt, quam sub cura Parentum.

11. Addunt aliqui, Principes Christianos posse baptizare Infantes Turcarum, quamvis nondum Mancipia, etiam parentibus repugnantibus, quia sicuti adversus illos; dicti Principes justum bellum gerere, eosdemque occidere, propriisque bonis spoliare possunt, ita, & eorumdem filios ab ipsis avellere, ut certè post Baptismum facere oportebit, eosque in Fidei Mysteriis instruere. Rectè igitur Doctores citati rejiciunt f Sotum dicentem, non licere Domino eo solo sine separate parvulum à Patre, ut ille baptizetur.

12. Denique bene advertit hic g Vasq; Judæos, in Terris Christianorum degentes non esse servos, sed concives: quare cum eorum Infantibus non erit agendum, nisi eo modo, quo diximus numero 8. cum civiliter sub- jectis.

13. Sed adhuc inquires, In casibus prædictis, in quibus possunt Domini baptizare prædictos Infantes, obligantur ne?

Respondeo. Ita profectò per se loquendo, sic dictante Charitate, seu Misericordia.

14. Dico tamen (per se,) excipere enim debemus casum, quo quis excusaretur ab aliquo gravi incommodo, quod ex ejusmodi Baptismate conferendo sequeretur, judicio prudentis Theologi expendendum.

15. Superfunt duæ practicae difficultates, licet minus frequentes, enodandæ.

Quæri enim Primò potest, An, si dubitetur de usu rationis pueri, ipse autem Baptismum deponat, invito utroque Parente, An inquam baptizari licitè possit?

Respondeo, me de hac difficultate alibi h plene dixisse.

16. Quæri Secundò potest de eo casu, qui superioribus annis agnatus est Melitæ in nobilissimo Militum Hierosolymitarum concilio.

Inter divitem, & pinguem prædam, qua semel prædictorum Militum Thremes potitæ sunt, dum strenuè, ut solent, præstantes, ingens Turcarum Navigium expugnarent, adfuit Infans à mammis, adhuc Nutricis pendens, Regio genere, ut dicebatur, enatus. Pater ergo, qui certè locupletissimus instructus erat divitis, ut infortunii nuncium accepit, per fidos Legatos Magnum memorati Ordinis Magistrum, oblato ingenti in redemptionem pretio, exoravit, ut Infantem filium suum Unigenitum, ut dicebat, remitteret ad Patriam. Nam propter ea quæsivum fuit, an licitè potuisset Infans ad Patrem infidelem remitti, cum certo ipsius animæ irreparabili detrimento? Potuisset enim non remitti, jam ex se patet.

17. Respondeo; Si mihi hæc quæstio proposita fuisset, affirmassem, esse probabile, licitè potuisse remitti, (nam quid tunc dictum à Theologis fuerit, profus ignoro,) quia puto esse probabile, Christianos posse licitè reddere Infantes non baptizatos, accepto pretio à parentibus oblato.

Primò propter majorem libertatem, & honorem Religionis nostræ, & Baptismi reverentiam.

Secundò, quia videretur Ecclesia uti mediis ferè violentis, & valde extrinsecis ad fidem propagandam.

Tertiò efficacius, quia Infideles etiam retinerent infantes Christianos captivos, si ipsis negari suos Infantes, præsertim adeo ab iisdem expetitos, experirentur.

Quartò, quia Dominus subiret onus illos

D 2 alen-

h Li. p. in
Decal. c. 7.
§. 3. Ve.
Baptismus,
n. 3. C. 4.

alendi, & educandi, nec eos vendere regulariter posset, quo pacto essent magno sumptui, & labori iis, qui in illos dominium habent: Charitas verò non videtur cum tanto incommodo, & onere obligare, dum Infans non est in extrema necessitate, hoc est, in articulo mortis constitutus. Quòd si in hoc, ò, qui remittunt, videantur cooperari cum peccato Infidelium Parentum, tamen excusantur, quia ex una parte vendere, seu restituere Parenti filium, non est res intrinsecè mala; & ex alia, satis prædicta incommoda vendentem excusant, & sic mala sequentia meritò solis parentibus Infidelibus imputantur.

a Suar. a. pud Bona. mox citandum.

b Suar. Henric. Vasq. alii que quos citat, sequiturque Bona. d. 2. de bapt. q. 2. p. 6. nu. 14. c G. Hurad. d. 3. de bapt. diff. 5. vers. ita tamen. d Castrop. de Bapt. d. uni. p. 6. n. 20.

13. Quæ dixi, ex Suario b didici, aliisque. Cæterum non videtur huic sententiæ e Hurtadus assentiri: absolute enim edicere, ex Misericordia teneri Dominos, ad non restituendos Infantes Parentibus Infidelibus.

19. Post hæc scripta incidi in d Castropalaum, qui sic habet. Præterea Consuetudine introductum est, sæpè parvulos Saracenorum, immò Hæreticorum, captivos vendi, & restitui Parentibus, nullo collato Baptismo, ne ab ipsis Catholicorum filii decineantur, cum gravi Apostasiæ periculo.

§. III.

De Baptismo Adultorum. Vbi de obligatione, quam habet Adultus baptizandus, sciendi Mystera & Præcepta Fidei.

1. CUM Adultus in Religionis electione sit maximè sui juris, posse, immò, & debere, quibuscunque contradicentibus, baptizari, nimis est certum; Solum igitur hic agamus de dispositione, quam ad Baptismum afferre debet: quæ certè quatuor importat.

Primò, intentionem suscipiendi hoc Sacramentum.

Secundò actum saltem Attritionis, quo à se removeat obicem peccati.

Tertiò, cognitionem Mysteriorum Fidei.

Quartò, similem cognitionem Præceptorum, ab ipso deinceps servandorum.

Quoniam verò de primis duobus alibi dictum est satis libro 1. de Sacramento in genere, nunc breviter de Tertiò, & Quartò aliquid delibemus.

2. Quoad Tertium ergo. Extra mortis articulum esset mortale, Adultum aliquem baptizare, vel se sinere baptizari, nisi pro sua capacitate cognitionem habeat Mysteriorum Fidei; nam ea debet credere, juxta illud Matth. 11. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit. At credi non potest id, quod nescitur.

3. Ea verò, quorum cognitio necessaria est, sunt, Quod Deus sit unus, & Trinus, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus. Quod idem Filius Dei, ut nos salvaret factus sit homo, mortem sit passus, resurrexerit, vivatque nunc gloriosus in Cælo, venturusque sit in Mundi fine, præmium æternum, hoc est, beatam vitam Bonis, & Fidelibus redditurus, æternam pœnam Malis: ad quam beatam vitam pervenire non possumus, sine fide, & absque observantia præceptorum Christi. Quæ omnia debet Adultus credere, tanquam à Deo, qui fallere, nec falli potest, revelata. Debet item credere per baptismum se obtenturum gratiam, & amicitiam Dei: ut nimirum sciens, & prudens, se saltem ad attritionem disponat, illamque velit. Rectè autem nota Quintadavennas e in intentione Baptismum suscipiendi involvi hoc ultimum; intentio enim suscipiendi Baptismum nulla esset, si de bapt. sin. Baptismi effectus, id est, amicitia seu reconciliatio cum Deo nullo modo cognoscere-
c Quint. si de bapt. sin. gul. 2. §. n. 4.

4. Quoad Quartum. Quia quilibet tenetur scire obligationes sui status, & professionis, ideo debet baptizandus, tum præceptorum Decalogi, tum Ecclesiæ, saltem in genere, cognitionem habere. Quare qui extra necessitatem baptizat Adultum sine horum instructione, peccat mortaliter, ut fusè docet Sanchez. f

5. Quamvis autem tantummodò prædicta sint pro suscipiendo baptismo necessaria, tamen urgeat instructor, ut Baptizandus sciat alia Mystera, sciatque Symbolum Apostolicum, Orationem Dominicalem, Salutationemque Angelicam, & decem præcepta, aliaque, quæ de præcepto scienda sunt à Fidelibus, quæque enumerat ibidem Sanchez, & nos breviter collegimus libro 2. in Decal. c. 1. §. 1. Nam post susceptum Baptismum faciliè negligi deinde solet horum notitia.

6. Dixi nu. 2. & 4. Extra necessitatem, mortisque periculum: in necessitate enim, sine prædicto-

f Sanc. lib. 2. in Decal. c. 3. n. 24. sine.

dictorum scientia, sed tamen, quando potest, cum generica voluntate credendi, quæ credit Ecclesia, posse licite Baptismum conferri, ac suscipi ab Adulto consentiente, omnes a supponimus. Illud denique hic præterire nolo. Tamen si quilibet, ut colligitur ex dictis §. 1. obligetur baptizari statim, ne se exponat periculo moriendi sine Baptismo, & ut valeat in decursu suæ vitæ cætera Sacramenta suscipere, tamen si forte quis damnatus ad mortem sit Infidelis, & convertatur ad CHRISTUM, poterit differri ejus Baptismus, usque ad locum patibuli, ut sic securius salutem nanciscatur. Ita contra Joannem Sancez, Quintanaduennas b, id pluribus probans; qui addit, hunc decenter baptizatum non posse suscipere Eucharistiam; Sed nos cum eodem Io. Sancez posse docuimus a: b: c, & quidem eodem die, & sufficere una hora ante mortem: nam propterea, ad facilitandam hujus casus praxim, sic corrigere prædictam Quintanaduennæ doctrinam, ut hujus morituri Baptismus differatur, usque ad ultimum diem, atque in illo baptizetur, & post instructionem de Mysterio Eucharistia, antea aliquot horas mortis, communicetur.

CAPUT IV.

De cognatione spiritali, quæ oritur ex Baptismo.

§. I.

Proponentur ea, quæ sunt deinceps explicanda.

1. Præmittendum est Primò, Patrimum, vel Matrnam esse eum, vel eam, qui, vel quæ sponder, se habiturum Paternam spiritualem curam eius, qui Baptismum est recepturus, in instructione rerum Fidei. Sponder autem tacite; quando baptizatum suscipit, etiamsi nihil respondeat.

Hæc autem susceptio, unde Patrinus Susceptor appellatur, & Matrna Susceptrix, duplici consuevit modo præstari, vel scilicet baptizandum tenendo cum Baptismus administratur, vel eundem suscipiendo à manibus baptizantis, immediatè post Baptismum. Vide quæ dicam §. 4. num. 1.

2. Petes, solemniter baptizare sine Patrino (sub hac voce semper intellige, vel Matrnam,) mortale est?

Respondeo probabilius est, esse mortale d Leand. (ut etiam diximus in Confirmatione,) quia mox fit in re gravi, contra præceptum Ecclesiæ. tando. 1. Esto e Posslevinus apud Leandrum doceat, e Posslevinus non esse mortale, quando parentes sunt Catholicici; & esto, Archangelus apud eundem Leand. d. L. dicat, esse de congruentia.

Dixi (solemniter) nam in Baptismo privato, licet admitti possit, non tamen id esse ex obligatione, non ignoramus cum Suario f. f. Suar. de

3. Præmittendum secundò ex ritu, seu cærimonis Baptismi, ut etiam Confirmationis, oriri inter personas, quæ in illo concurrunt, cognationem spiritualement, (quod est unum ex impedimentis matrimonium dirimentibus) hoc est illas personas, nisi dispensationem obtineant, invalidè inter se matrimonium contrahere.

4. Ea autem multipliciter olim oriebatur in jure antiquo, hodie tamen est à Tridentino g ad quatuor dumtaxat Classes personarum restricta. Nam primò contrahitur à baptizato, vel Confirmato cum baptizante, vel Confirmante. Secundò ab eodem baptizato, vel confirmato cum Patrino, vel Matrna, & Sancez utraque hæc appellatur Paternitas. Tertio contrahitur à Patrino, vel Matrna cum Patre, & Matre baptizati, vel confirmati. Quarto à Patre, & Matre baptizati, vel confirmati cum ipso baptizante: & utraque hæc Com-paternitas appellatur.

5. Quoniam autem de prædictis valde quidem minuta, sed certè necessaria, passim asserunt Doctores. Ego, ne confusa evadat Tractatio, ea omnia ad tria Capita reducarn. Primo; Quænam persona possit esse Patrinus? Secundò. Quænam administratio Baptismi requiratur ad ejusmodi cognationem pariendam? Tertio, Quænam tenendi, seu suscipiendi actio?

§. II.

Quæ persona esse Patrinus possit?

Ut sit rationis Compos.

1. A exercendum munus Patrini, cognationemque contrahendam, Requiritur Primò, ut is usu rationis potiatur: Non ergo Infans, non mente captus, non ebrius; debet enim voluntariè velle facere id, quod instituit

D 3

instituit